

[Brorsen.]

gennemlevet, hvor man i de enkelte Hjem maa sørge for at bringe Udgifterne ned, har der ikke været Midler til Raadighed til mange af de Reparationer, som man ellers vilde have haft udført. Det er ganske interessant at lægge Mærke til, hvad der nu kommer frem fra Fagforbundenes Side for ved at faa flere Reparationer sat i Gang at aflaste Arbejdsløsheden. Jeg staar med et Dokument, som jeg har modtaget fra Malernes Fagforening, er det vist, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og de andre Partiformænd har modtaget en lignende Henvendelse. Denne Henvendelse fra denne enkelte Fagforening gaar ud paa, at vi nu skal have et Boligpoliti, ifølge hvilken det skal undersøges, hvilke Reparationer og Vedligeholdelsesarbejder, der skal sættes i Gang med Hensyn til Ejendommene, og man tænker jo navnlig i denne Forbindelse paa Ejendommene i København. Jeg synes, at der i en saadan Henvendelse ligger ret uanede Perspektiver. Det kan være interessant, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, om han vil udtale sig om denne Henvendelse og sige, om han mener paa sit Partis Vegne at kunne gaa ind paa saadanne Krav, som stilles op her af Malernes Fagforening. Jeg maa mene, at det næste vil blive — og der er ingen Ende paa det —, at antagelig Skrædderne — for der er vel ogsaa arbejdsløse Skræddere — vil sætte sig til at undersøge, om det Tøj, vi gaar med, nu egentlig er, som det skal være, om der ikke ogsaa her kunde blive et Arbejde, hvorved man kunde faa flere Folk beskæftiget.

Jå, saadan gaar det, længere og længere ud i Socialismen. Det er det, vi har sagt, og det er det, vi for Alvor vil bekæmpe, og det er det, vi vil gøre opmærksom paa, hvor vi kommer frem ved de forestaaende Vælgermøder. Vi vil spørge den danske Befolkning, om den ikke mener, at der nu skal siges stop, om den ikke mener, det er en helt anden Politik, vi skal sætte ind for.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtaler om denne Politik, at Regeringen gennem de Foranstaltninger, den har truffet, i høj Grad havde hjulpet de svage i vort Samfund. Det ærede Medlem henvendte saa et Par Bemærkninger til Venstre i denne Forbindelse og kom med meget stærke Ord,

talte om Venstres Livsløgn. Maa vi ikke bede os fritaget for, at det skal ud som Stikord nu ved de kommende politiske Møder. Der var vist snarere Grund til, at vi kunde anvende det, men det anbefaler jeg aldeles ikke. Jeg mener ikke, det er paa den Maade, vi skal bekæmpe hinanden. Men jeg tror rigtignok, at naar de Herrer befinder sig i det Glashus, som de bor i, skal de være en lille Smule varsomme med at stikke saadanne Ord ud som: Venstres Livsløgn. Naar man ved, hvorledes det staar til med Arbejdsløsheden, naar man ved, hvorledes Tusinder og atter Tusinder af Landmænd har haft det i de senere Aar, hvordan det har været for Haandværkerne, for mange handlende, og man kunde fortsætte, saa tror jeg nok, man skulde betænke sig paa fra den Side at komme med en Udtalelse som den, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch for et Øjeblik siden benyttede.

Vi har jo gentagne Gange fremhævet som en af Hovedaarsagerne til den Misère, vi har været inde i, Landbrugets svage økonomiske Stilling inden for det samlede danske Erhvervsliv, og der er ingen Tvivl om, at dette vort Hovederhvervs Stilling kunde have været bedre ved en mere fornuftig Politik fra Regeringens og dens Partiers Side. Landbrugets mere eller mindre gunstige Stilling spiller jo en afgørende Rolle for hele Beskæftigelsesproblemet. Jeg er overbevist om, at de Tanker slaar igennem engang, men det tager jo alt for lang Tid, og det var jo at haabe, at man ikke mindst fra Stationsbyernes og de mindre Byers Side og fra deres Næringslivs Side indsaa, at de burde være solidariske med Landbruget, fordi de til syvende og sidst hænger meget nøje sammen.

Samtidig med det store Tal af arbejdsløse, som der er her i Landet, er det givet, at Udgifterne er gaaet vældigt i Vejret, og derfor vil vi se, at Socialministeriets Budget stadig er opadgaende, og jeg synes, at det, der staar paa Socialministeriets Budget i Øjeblikket, et Beløb saa fantastisk stort som 180 Mill. Kr., taler et meget alvorligt Sprog. I det hele vil jeg sige med Hensyn til Udgifterne i den 10 Aars Periode, i hvilken vi har haft den nuværende Regering ved Magten — hvad jeg ogsaa har haft Lejlighed til at udtale tidligere —, at de har været inde i en opadgaende Linie. De